

160 | 2311 Oslo, den 20. november 1944.

Hr. Karlson.

Hr. Ministerpresidenten,
Kansleriet,
Slottet.

I anledning av de urettferdige og uridderlige forholdsregler og skritt som er tatt overfor kommissæren for Norsk Sykepleierskeforbund, min hustru Signe Kahrs Budde vil jeg bemerke:

Det var i møte hos Reichkomm. at det her, som i så utallige andre tilfeller, hvor der ^{imidlertid} ikke har vært reist urettmessige vanskeligheter, således som fra N.S. hold i foreliggende tilfelle, blev pålagt meg hurtigst å sørge for evakuering på 2 timers varsel av ca. 600 mennesker, bosatt på Fornebu og Snarøya. Barne-, gamlehjem og søstrehjem var på tale for beslagleggelse. Det viste seg at barne- og gamlehjemmene allerede var beslaglagt av de tyske myndigheter. Det blev avtalt at 3 sykesøstrehjem straks skulde beslaglegges. Alle var her enig om at ^{den} skade, som derved selvsagt i noen grad blev gjort, var ytterst minimal og tålte ikke sammenligning med skade ved annen beslagleggelse p.t. Ved undersøkelse har dette også vist seg i høieste grad riktig og rettferdig: Norsk Sykepleierskeforbunds feriehjem, Hvile, i Asker har 17 rom, og i løpet av 4 år har kun 4-5 medlemmer av N.S.F.s ca. 1500, en sjelden gang ^{4-5 ganger årlig} besøkt stedet fra lørdag ettermiddag til søndag etterm. Ullevålssøstrenes feriehjem på Lillevann i Aker har i disse fire år kun vært benyttet i sommertiden, og i det vesentlige kun lørdag kveld og søndag og kun besøkt av jøssingsøstre. Betaniastiftelsens feriehjem i Asker har kun vært belagt av en brøkdel av det antall søstre, der virkelig er plass til og dertil kun i sommertiden.

Denne opptreden må en således betegne som en skam og som mangel på godt sosialt sindelag, og dette desto sørgeligere fordi denne usosiale opptreden for den vesentligste del skriver seg fra N.S. hold, mens jøssinger og andre lojalt har stillet sine oftest trange boliger til disposisjon, uten denslags urimelige innvendinger.

Jeg skrev likelydende til de tre feriehjem med avskr. av Reichskom. bestemmelser, og 2 av feriehjemmene etterkom beskjeden i noen grad. Ullevålssøstrene lavet så mange vanske-

at jeg fikk anbragt den evakuerte familie trangt hos private, mens den evakuerte familie til Betanien feriehjem ikke fant å kunne bo der, idet de selv greiet å finne annet mer praktisk bosted, hvorimot en evakuert familie fant bosted på N.S.F.s feriehjem, Hvide, med 3 v. og kj. av Hviles 17 rom ialt.

Men nu inntreer det hårreisende. Intriger, rykter og ondssinnet løgn settes i gang fra noen få N.S. søstre av smålig maktsyke og skinnsyke mot kommissæren, min hustru. På dette simple og intetsigende grunnlag får de bak min hustrus rygg sjikanert henne tilbake. Et klart justismord. I god tro har hun kun lystre den ordre hun har fått ved den tyske ordre gjennom meg, som har fått ordren i oppdrag hurtigst mulig å utføre. Myndighetene har rettet smed for baker. Det må jo i all sund fornufts navn være meg som må angripes. Min hustru er jo helt uten skyld her. Og desto uhyggeligere blir denne urettferd, når en samtidig må se hen til at min hustru som kommissær gjennom 4 lange og vanskelige år, så og si uten uheld og med de beste komplimanger fra ^{overvåkerte} de få bakhold angripende søstre i tidligere år før 1944, har greid å styre forbundet uskadd gjennom alle sabotasje og vansker. Og som frontkjemperhustru og -mor med mann og sønn som frivillige frontkjemper i resp. 7 mndr. og 2 år, synes meg også at hun som minimum måtte kunde kreve å bli behandlet likeså rett som en forbryter. Forbryteren får alltid anledning til å forsvare seg og bli hørt før straffen. Så uhyrlig det høres så er det da det faktiske forhold at på min hustru kom straffen som lyn fra klar himmel uten ^{hørt} hørt, tross å være helt skyldfri, kommissær gjennom 4 vanskelige år uten ^{den til 3dobbel} noensomhelst anke fra noen kant og frontkjemperhustru.

I min lange praksis i rettssaker og administrasjon kan jeg virkelig ikke fri meg fra å uttale at make til takk for godt ytet arbeide har jeg aldri opplevet. Skal noen bebreidelse rettes mot noen, må det i all sund fornufts navn selvsagt være mot meg eller de tyske myndigheter.

Kan denslags virkelig hende innen den høitstående N.S.bevegelse, tror jeg min hustru og mange med henne straks går ut som medlem av N.S. og med tungt hjerte forlater en så god og høitstående bevegelse.

Heil og Sæl

A. Kahr / *Siddus*

:/:
vud.